

país, abans de les dates indicades, que si s'haguessin cotitzat a Espanya haurien donat lloc a la inclusió del mutualista en alguna de les mutualitats laborals, i que, en virtut de les normes de dret internacional, hagin de ser tingudes en consideració.

b) Que, com a mínim, la quarta part de les cotitzacions totalitzades al llarg de la vida laboral del treballador s'hagin efectuat en els règims que reconeixen el dret a la jubilació anticipada o als precedents d'aquests règims, o a règims de Seguretat Social estrangers, en els termes i les condicions que assenyalen la lletra anterior, llevat que el total de cotitzacions al llarg de la vida laboral del treballador sigui de trenta anys o més, cas en què és suficient que acrediti com a mínim cinc anys de cotitzacions en els règims abans esmentats.

3. El reconeixement del dret a la pensió de jubilació amb menys de seixanta-cinc anys, quan es compleixin les exigències que estableixen els apartats precedents, s'ha de fer pel règim en què l'interessat acrediti un nombre més gran de cotitzacions, aplicant-hi les seves normes reguladores.

La pensió de jubilació és objecte de reducció, mitjançant l'aplicació del percentatge del 8 per 100 per cada any o fracció d'any que, en el moment del fet causant, li falti a l'interessat per complir els seixanta-cinc anys.

El que estableix el paràgraf precedent s'entén sens perjudici del que preveuen el paràgraf segon, norma segona, de la disposició transitòria tercera de la Llei general de la Seguretat Social, com també la norma segona de la disposició transitòria tercera del Reglament general del règim especial dels treballadors del mar, aprovat pel Decret 2864/1970, de 9 de juliol.

4. Les referències a l'1 de gener de 1967 s'entenen fetes a la data que determinin les normes reguladores respectives, pel que fa als règims o els col·lectius que en preveuen una de diferent, amb vista a la possibilitat d'anticipar l'edat de jubilació.

Disposició addicional única. *Règim de classes passives.*

El que disposa aquesta Llei no és aplicable al règim de classes passives de l'Estat. El còmput recíproc de cotitzacions entre aquest règim i els altres règims del sistema de la Seguretat Social es regeix pel que estableix el Reial decret 691/1991, de 12 d'abril.

Disposició final primera. *Facultats d'aplicació i desplegament.*

Es faculta el ministre de Treball i Afers Socials perquè dicti les disposicions de caràcter general que siguin necessàries per a l'aplicació i el desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia que sigui publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat», per bé que es pot aplicar a les pensions de jubilació el dret causant de les quals es produeixi a partir del dia 1 d'abril de 1998.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

30152 LLEI ORGÀNICA 11/1998, de 30 de desembre, de reforma de la Llei orgànica 8/1981, de 30 de desembre, de l'Estatut d'autonomia per a Cantàbria. («BOE» 313, de 31-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En el debat de l'estat de la Regió, fet el 27 de desembre de 1995, es va aprovar, per unanimitat, crear una ponència amb la participació de tots els grups parlamentaris per a la reforma de l'Estatut d'autonomia per a Cantàbria que, mitjançant la fórmula del consens, permetés aconseguir més autogovern per a la nostra Comunitat Autònoma i accedir als continguts màxims de competències i poder polític previstos en la Constitució espanyola.

La Ponència esmentada, constituïda el 22 d'abril de 1996, i un cop escoltats els representants dels sectors socials, econòmics, institucionals i culturals de la societat de Cantàbria, després de diferents sessions de debat, reunits els seus membres a Carmona el 29 de desembre de 1997, va elaborar per consens el document que es va presentar com a proposició de llei.

Transcorreguts setze anys de vigència de l'Estatut d'autonomia, els grups parlamentaris signants consideren que incrementar els mecanismes d'autogovern, aclarir el marc institucional i ampliar les competències de la Comunitat Autònoma permet un desenvolupament socioeconòmic sostenible més gran que redundarà en un augment del benestar dels homes i les dones de la nostra terra.

Article únic.

Els articles següents de la Llei orgànica 8/1981, de 30 de desembre, de l'Estatut d'autonomia per a Cantàbria, queden redactats de la manera següent:

Primer. Preàmbul.

«PREÀMBUL

Cantàbria, com a comunitat històrica definida perfectament dins d'Espanya i fent ús del dret a l'autonomia que la Constitució reconeix en el títol VIII i partint de les decisions de la Diputació Provincial i dels seus ajuntaments lliurement i democràticament expressades, manifesta la voluntat de constituir-se en comunitat autònoma d'acord amb el que disposa l'article 143 de la Constitució.

Aquest Estatut és l'expressió jurídica de la identitat de Cantàbria i defineix les seves institucions, les seves competències i els seus recursos, dins de la unitat indissoluble d'Espanya i en el marc de la més estreta solidaritat amb les altres nacionalitats i regions.

Cantàbria troba en les seves institucions la voluntat de respectar els drets fonamentals i les llibertats públiques, alhora que es consolida i impulsa el desenvolupament regional sobre la base d'unes relacions democràtiques.

Per fer realitat el dret de Cantàbria a l'autogovern, l'Assemblea Mixta de Cantàbria, prevista en l'article 146 de la Constitució, proposa i les Corts Generals aproven aquest Estatut.»

Segon. Es crea un nou títol preliminar que comprèn els articles 1 a 6 de l'Estatut d'autonomia per a Cantàbria.

Tercer. Article 1, apartat 1.

«1. Cantàbria, com a comunitat històrica, per exercir el seu dret a l'autogovern reconegut constitucionalment, es constitueix en comunitat autònoma d'acord amb la Constitució i amb aquest Estatut, que és la seva norma institucional bàsica.»

Quart. Article 2.

«Article 2.

1. El territori de la Comunitat Autònoma és el dels municipis compresos dins dels límits administratius de la denominada anteriorment província de Santander.

2. La capital de la Comunitat Autònoma és la ciutat de Santander, on tenen la seu les institucions d'autogovern.

3. Cantàbria estructura l'organització territorial en municipis.

Una llei del Parlament pot reconèixer la comarca com a entitat local amb personalitat jurídica i demarcació pròpia. La comarca no implica, necessàriament, la supressió dels municipis que la integren.»

Cinquè. Article 3, paràgrafs segon i tercer.

«Cantàbria pot establir el seu escut i l'himne mitjançant una llei del Parlament.

L'escut de Cantàbria, una vegada aprovat pel Parlament, es pot incorporar a la bandera.»

Sisè. Article 5.

«Article 5.

1. Els ciutadans i les ciutadanes de Cantàbria són titulars dels drets i els deures que estableixen la Constitució i aquest Estatut.

2. Correspon a les institucions de la Comunitat Autònoma, en l'àmbit de les seves competències, promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de les persones i dels grups en els quals s'integren siguin reals i efectives, remoure els obstacles que n'impedeixin o en dificultin la plenitud i facilitar la participació de tots els ciutadans i les ciutadanes en la vida política, econòmica, cultural i social.»

Setè. Article 6.

«Article 6.

Les comunitats de muntanya o càntabres assentades fora de l'àmbit territorial de Cantàbria, així com les seves associacions i els centres socials, tenen el reconeixement del seu origen càntabre i el dret a col·laborar en la vida social i cultural de Cantàbria i a compartir-la. Una llei del Parlament ha de regular, sens perjudici de les competències de l'Estat, l'abast i el contingut del reconeixement esmentat, que en cap cas no implica la concessió de drets polítics.

La Comunitat Autònoma pot sol·licitar de l'Estat que, per facilitar el que s'ha disposat anteriorment, estableixi, si s'escau, els tractats o els convenis internacionals oportuns amb els estats on hi hagi les comunitats esmentades.»

Vuitè. Títol I.

«TÍTOL I

De les institucions de la Comunitat Autònoma de Cantàbria»

Novè. Article 7.

«Article 7.

1. Els poders de la Comunitat Autònoma de Cantàbria s'exerceixen a través de les seves institucions d'autogovern, que són el Parlament, el Govern i el president.

2. Les lleis de Cantàbria ordenen el funcionament d'aquestes institucions d'acord amb la Constitució i amb aquest Estatut.»

Desè. Títol I, capítol I.

«CAPÍTOL I

Del Parlament»

Onzè. Article 8.

«Article 8.

1. El Parlament de Cantàbria representa el poble càntabre i és la institució a la qual correspon expressar la voluntat política d'aquell, exercir la potestat legislativa, aprovar els seus pressupostos, impulsar i controlar l'acció del Govern i exercir les altres competències que li confereix la Constitució, aquest Estatut i les altres normes de l'ordenament jurídic.

2. El Parlament de Cantàbria és inviolable.»

Dotzè. Article 9.

«Article 9.

Correspon al Parlament de Cantàbria:

1. Exercir la potestat legislativa en matèria de la seva competència. El Parlament només pot delegar aquesta potestat legislativa en el Govern en els termes que estableixen els articles 82, 83 i 84 de la Constitució per al supòsit de la delegació legislativa de les Corts Generals al Govern de l'Estat, tot això en el marc d'aquest Estatut.

2. Exercir la iniciativa legislativa i sol·licitar del Govern de l'Estat l'adopció de projectes de llei, segons el que disposa la Constitució.

3. Fixar les previsions d'índole política, social i econòmica que, d'acord amb l'article 131, apartat 2, de la Constitució, hagi de subministrar la Comunitat Autònoma al Govern de l'Estat per a l'elaboració dels projectes de planificació.

4. Aprovar els convenis a establir amb altres comunitats autònomes i els acords de cooperació amb elles, a què es refereix l'article 31 d'aquest Estatut.

5. Impulsar i controlar l'acció política del Govern.

6. Aprovar els pressupostos i els comptes de la Comunitat Autònoma sens perjudici del control que correspongui al Tribunal de Comptes, d'acord amb l'article 153 de la Constitució.

7. Aprovar els plans de foment d'interès general per a la Comunitat Autònoma.

8. Designar per a cada legislatura del Parlament de Cantàbria els senadors o les senadores representants de la Comunitat Autònoma de Cantàbria, d'acord amb el que preveu l'article 69, apar-

tat 5, de la Constitució, pel procediment que a aquest efecte assenyali el Parlament mateix. Aquests senadors o senadores han de ser diputats o diputades del Parlament de Cantàbria i han de cessar com a senadors o senadores, a més del que disposa la Constitució, quan cessin com a diputats o diputades del Parlament de Cantàbria.

9. Elegir entre els seus membres el president de la Comunitat Autònoma de Cantàbria.

10. Exigir, si s'escau, responsabilitat política al Govern i al seu president.

11. Interposar recursos d'inconstitucionalitat i comparèixer davant el Tribunal Constitucional, en els termes que preveuen la Constitució i la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.

12. Controlar els mitjans de comunicació social la titularitat dels quals correspongui a la Comunitat Autònoma.

13. Rebre la informació que proporcioni el Govern de l'Estat pel que fa a tractats internacionals i altres projectes que afectin l'interès de la Comunitat Autònoma.

14. Qualsevol altres que li corresponguin d'acord amb la Constitució, les lleis i aquest Estatut.»

Tretzè. Article 10, apartats 1, 3 i 4.

«1. El Parlament, el constitueixen diputats i diputades elegits per sufragi universal, igual, lliure, directe i secret, i d'acord amb un sistema proporcional.»

«3. El Parlament és elegit per un període de quatre anys sens perjudici dels casos de dissolució anticipada. El mandat dels diputats i les diputades acaba quatre anys després de l'elecció o el dia de la dissolució de la Cambra. Les eleccions, les convoca el president de la Comunitat Autònoma en els termes que preveu la llei que reguli el règim electoral general, de manera que es facin el quart diumenge de maig cada quatre anys. El Parlament electe, el convoca el president cessant de la Comunitat Autònoma dins dels vint-i-cinc dies següents a la celebració de les eleccions.

4. Una llei del Parlament de Cantàbria regula el procediment per a l'elecció dels seus membres i en fixa el nombre, que està comprès entre trenta-cinc i quaranta-cinc, així com les causes d'inelegibilitat i incompatibilitat que els afectin.»

Catorzè. Article 11, apartats 1 i 3.

«1. Els diputats i les diputades del Parlament de Cantàbria gaudeixen, fins i tot després d'haver cessat en el mandat, d'inviolabilitat per les opinions manifestades en actes parlamentaris i pels vots emesos en l'exercici del seu càrrec. Durant el seu mandat no poden ser detinguts ni retinguts pels actes delictuosos comesos en el territori de Cantàbria, sinó en cas de delictes flagrants, i en tot cas correspon al Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Autònoma decidir sobre la seva inculpció, la presó, el processament i el judici. Fora del territori esmentat la responsabilitat criminal és exigible, en els mateixos termes, davant la Sala Penal del Tribunal Suprem.»

L'apartat 3 queda suprimit.

Quinzè. Article 12, apartats 1, 2, 3 i 4.

«1. El Parlament elegeix entre els seus membres un president i la Mesa. El Reglament, que s'ha d'aprovar per majoria absoluta, en regula la composició, el règim i el funcionament.

2. El Parlament de Cantàbria fixa el seu propi pressupost.

3. El Parlament funciona en ple i en comissions i es reuneix en sessions ordinàries o extraordinàries. Els períodes ordinaris de sessions són els compresos entre el setembre i el desembre, el primer, i entre el febrer i el juny, el segon.

Les sessions extraordinàries, les ha de convocar el president, amb especificació, en tot cas, de l'ordre del dia, a petició de la Diputació Permanent, d'una cinquena part dels membres del Parlament o del nombre de grups parlamentaris que el Reglament determini, així com a petició del Govern.

Per deliberar i adoptar acords, el Parlament ha d'estar reunit reglamentàriament i amb assistència de la majoria dels seus membres. Els acords s'adopten per majoria dels diputats i de les diputades presents si l'Estatut, les lleis o el Reglament no exigeixen altres majories més qualificades.

El vot és personal i no delegable.

4. Les sessions plenàries del Parlament són públiques, tret dels casos excepcionals previstos en el seu Reglament.»

Setzè. Article 13.

«Article 13.

El president del Parlament coordina la feina del Parlament i de les seves comissions i dirigeix els debats. La Mesa assisteix el president en les seves funcions i estableix l'ordre del dia, un cop escoltada la Junta de Portaveus.»

Dissetè. Article 14.

«Article 14.

Entre els períodes de sessions ordinàries i quan hagi expirat el mandat del Parlament, hi ha d'haver una Diputació Permanent el procediment d'elecció, la composició i les funcions de la qual regula el Reglament, respectant, en tot cas, la proporcionalitat dels diferents grups parlamentaris.»

Divuitè. Article 15.

«Article 15.

1. En el marc d'aquest Estatut la iniciativa legislativa correspon als diputats i les diputades i al Govern. La iniciativa popular per presentar proposicions de llei que hagi de tramitar el Parlament de Cantàbria, la regula aquest mitjançant una llei, que s'ha d'aprovar per majoria absoluta.

2. Les lleis de Cantàbria són promulgades, en nom del Rei, pel president de la Comunitat Autònoma i publicades en el "Butlletí Oficial de Cantàbria" i en el "Butlletí Oficial de l'Estat". Entren en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicades en el "Boletín Oficial de Cantàbria", llevat que la llei mateixa estableixi un altre termini.»

Dinovè. Article 16.

«Article 16.

1. El Defensor del Poble càntabre és el comissionat del Parlament de Cantàbria per a la protecció i la defensa dels drets fonamentals de les persones, la tutela de l'ordenament jurídic i la defensa de l'Estatut d'autonomia per a Cantàbria, per la qual cosa pot supervisar l'activitat de l'Administració i donar-ne compte al Parlament càntabre.

2. Una llei del Parlament de Cantàbria ha de regular la seva organització i el seu funcionament.

3. L'aprovació de la llei i l'elecció del Defensor del Poble càntabre requereix la majoria de tres cinquens de la Cambra.»

Vintè. Títol I, capítol II.

«CAPÍTOL II Del president»

Vint-i-unè. Article 17.

«Article 17.

1. El president de la Comunitat Autònoma exerceix la més alta representació de la Comunitat Autònoma i l'ordinària de l'Estat a Cantàbria.

2. El president designa i separa els membres del Govern i presideix, dirigeix i coordina la seva actuació.

3. El president de la Comunitat Autònoma, l'elegeix el Parlament entre els seus membres i el nomena el Rei. A aquest efecte, el president del Parlament, amb la consulta prèvia amb les forces polítiques que hi són representades i un cop escoltada la Mesa, proposa un candidat o una candidata a president de la Comunitat Autònoma. El candidat o la candidata presenta el seu programa al Ple de la Cambra i, per ser elegit o elegida, ha d'obtenir majoria absoluta en la primera votació; si no obté aquesta majoria qualificada s'ha de procedir a una nova votació al cap de quaranta-vuit hores i resulta elegit o elegida si obté majoria simple. En el cas que no s'obtingui la majoria esmentada en aquesta segona votació s'han de tramitar successives propostes en la forma prevista anteriorment. Si, transcorregut el termini de dos mesos, a partir de la primera votació d'investidura, cap candidat o candidata no resulta elegit o elegida pel Parlament, aquest queda dissolt automàticament, i es procedeix a la convocatòria de noves eleccions. El mandat del nou Parlament dura fins a la data en què hauria de concloure l'anterior i sens perjudici del que disposa l'article 23. En cap cas no és procedent la dissolució del Parlament quan el termini de dos mesos conclougui l'últim any de la legislatura.»

Vint-i-dosè. Títol I, capítol III.

«CAPÍTOL III Del Govern»

Vint-i-tresè. Article 18.

«Article 18.

1. El Govern, òrgan col·legiat, dirigeix l'acció política i exerceix la funció executiva i la potestat reglamentària d'acord amb la Constitució, aquest Estatut i les lleis.

2. El Govern està compost pel president, el vicepresident, si s'escau, i els consellers.

3. El nomenament i el cessament dels membres del Govern de Cantàbria correspon al president, i és preceptiva la informació d'aquest al Parlament.

4. El president pot delegar temporalment funcions executives i de representació en el vicepresident o, si no n'hi ha, en un dels consellers.

5. Una llei del Parlament ha de regular l'organització del Govern, les atribucions i l'estatut personal de cada un dels seus components.

6. Els membres del Govern no poden exercir altres funcions representatives que les pròpies del mandat parlamentari, ni qualsevol altra funció pública que no derivi del seu càrrec, ni cap activitat professional o mercantil.»

Vint-i-quatrè. Article 19.

«Article 19.

1. El Govern cessa:

a) Després de la celebració d'eleccions al Parlament.

b) Per dimissió, incapacitat o mort del seu president.

c) Per la pèrdua de confiança del Parlament o l'adopció d'una moció de censura.

2. El Govern cessant ha de continuar en les seves funcions fins a la presa de possessió del nou Govern.»

Vint-i-cinquè. Article 20.

«Article 20.

La decisió sobre la inculpació, la presó, el processament i el judici del president i dels altres membres del Govern, en relació amb els presumptes actes delictuosos que hagin pogut cometre dins del territori de la Comunitat Autònoma, correspon al Tribunal Superior de Justícia de Cantàbria; fora del territori esmentat la responsabilitat criminal és exigible davant la Sala Penal del Tribunal Suprem.»

Vint-i-sisè. Article 21.

«Article 21.

El Govern pot interposar recursos d'inconstitucionalitat, suscitar conflictes de competència i compareixer davant el Tribunal Constitucional en els supòsits i els termes que preveuen la Constitució i la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.»

Vint-i-setè. Títol I, capítol IV.

«CAPÍTOL IV De les relacions entre el Parlament i el Govern»

Vint-i-vuitè. Article 22.

«Article 22.

1. El Govern de Cantàbria ha de respondre políticament davant el Parlament de forma solidària sens perjudici de la responsabilitat directa de cada un dels seus components.

2. El president, amb la deliberació prèvia del Govern, pot plantejar davant el Parlament la qüestió de confiança sobre el seu programa o sobre una declaració de política general. La confiança s'entén atorgada quan voti a favor d'aquesta la majoria simple dels diputats i les diputades.

3. El Parlament pot exigir la responsabilitat política del president o del Govern mitjançant l'adopció per majoria absoluta de la moció de censura. L'ha de proposar, almenys, un 15 per 100 dels diputats i les diputades i ha d'incloure un candidat o una candidata a la Presidència de Cantàbria. La moció de censura no pot ser votada fins que no hagin transcorregut cinc dies des de la seva presentació. Si el Parlament no aprova la moció de censura els seus signataris i signatàries no en poden presentar una altra mentre no hagi transcorregut un any des

d'aquella, dins de la mateixa legislatura. Durant els dos primers dies de la tramitació de la moció de censura es poden presentar mocions alternatives.

4. Si el Parlament nega la seva confiança, el president de Cantàbria ha de presentar la seva dimissió davant el Parlament, el president del qual ha de convocar en el termini màxim de quinze dies la sessió plenària per a l'elecció del nou president d'acord amb el procediment de l'article 17.

5. Si el Parlament aprova una moció de censura, el president ha de presentar la dimissió davant la Cambra i el candidat o la candidata inclòs en aquella s'entén investit de la confiança del Parlament. El Rei l'ha de nomenar president de la Comunitat Autònoma.

6. El president no pot plantejar la qüestió de confiança mentre està en tràmit una moció de censura.»

Vint-i-novè. Article 23.

«Article 23.

1. El president, amb la deliberació prèvia del Govern, i sota la seva responsabilitat exclusiva, pot acordar la dissolució del Parlament amb anticipació al terme natural de la legislatura.

2. La dissolució s'ha d'acordar per decret, en el qual s'han de convocar al seu torn eleccions, i ha de contenir tots els requisits que exigeix la legislació electoral aplicable.

3. El president no pot acordar la dissolució del Parlament durant el primer període de sessions de la legislatura, quan falti menys d'un any per al seu acabament ni quan hi hagi en tramitació una moció de censura. Tampoc no pot acordar la dissolució abans que transcorri un any des de l'última dissolució per aquest procediment. En cap cas el president no pot dissoldre el Parlament quan s'hagi convocat un procés electoral estatal.

4. En tot cas, el nou Parlament que resulti de la convocatòria electoral té un mandat limitat pel terme natural de la legislatura originària.»

Trentè. Article 24.

«Article 24.

La Comunitat Autònoma de Cantàbria té competència exclusiva en les matèries que s'assenyalen a continuació, que han de ser exercides en els termes que disposa la Constitució:

1. Organització, règim i funcionament de les institucions d'autogovern.

2. Les alteracions dels termes municipals compresos en el seu territori i, en general, les funcions que corresponen a l'Administració de l'Estat sobre les corporacions locals, i la transferència de les quals autoritzi la legislació sobre règim local.

3. Ordenació del territori i del litoral, urbanisme i habitatge.

4. Tractament especial de les zones de muntanya.

5. Les obres públiques d'interès per a la Comunitat Autònoma que es duguin a terme dins del seu territori i que no siguin d'interès general per a l'Estat ni afectin cap altra comunitat autònoma.

6. Els ferrocarrils, les carreteres i els camins l'itinerari dels quals es trobi íntegrament en el territori de la Comunitat Autònoma i, en els mateixos termes, els transports terrestres, fluvials i per cable o canonada; establiment de centres de contractació i terminals de càrrega en matèria de transport terrestre.

7. Transport marítim, exclusivament entre ports o punts de la Comunitat Autònoma, sense connexió amb altres ports o punts d'altres àmbits territorials.

8. Ports, aeroports i heliports que no siguin d'interès general de l'Estat.

9. Agricultura, ramaderia i indústries agroalimentàries d'acord amb l'ordenació general de l'economia.

10. Denominacions d'origen en col·laboració amb l'Estat.

11. Els projectes, la construcció i l'explotació dels aprofitaments hidràulics, els canals, els regadius d'interès per a la Comunitat Autònoma, i les aigües minerals, termals i subterrànies, quan aquestes discorren íntegrament per Cantàbria. Ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorren íntegrament per l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma.

12. La pesca en aigües interiors, el marisqueig i l'aquicultura, la cacera i la pesca fluvial i lacustre.

13. Comerç interior, sens perjudici de la política general de preus, de la lliure circulació de béns en el territori de l'Estat i de la legislació sobre defensa de la competència. Fires i mercats interiors. Establiment de borses de valors i establiment i regulació de centres de contractació de mercaderies, conforme a la legislació mercantil.

14. Planificació de l'activitat econòmica i foment del desenvolupament de Cantàbria, dins dels objectius marcats per la política econòmica de l'Estat i del sector públic econòmic de la Comunitat.

15. Artesania.

16. Museus, arxius, biblioteques, hemeroteques i altres centres de dipòsit cultural, conservatoris de música i serveis de belles arts, d'interès per a la Comunitat Autònoma, la titularitat dels quals no sigui estatal.

17. Patrimoni històric, artístic, monumental, arquitectònic i arqueològic d'interès per a la Comunitat Autònoma.

18. Cultura.

19. Investigació científica i tècnica, en coordinació amb la general de l'Estat.

20. Turisme.

21. Promoció de l'esport i de la utilització adequada del lleure.

22. Assistència, benestar social i desenvolupament comunitari inclosa la política juvenil, per a les persones grans i de promoció de la igualtat de la dona.

23. Protecció i tutela de menors.

24. Vigilància i protecció dels seus edificis i les instal·lacions i coordinació de les policies locals sens perjudici de la seva dependència jeràrquica de l'autoritat municipal.

25. Casinos, jocs i apostes, amb exclusió de les apostes mútues esportives benèfiques.

26. Cooperatives i entitats assimilables, mútues no integrades en el sistema de Seguretat Social, respectant la legislació mercantil.

27. Espectacles públics.

28. Estadística per a finalitats no estatals.

29. Fundacions que exerceixin principalment les seves funcions en la Comunitat Autònoma.

30. Indústria, sens perjudici del que determinin les normes de l'Estat per motius de seguretat, sanitaris o d'interès militar i les normes relacionades amb les indústries que estiguin subjectes a la legislació de mines, hidrocarburs i energia nuclear. L'exercici de la competència s'ha de dur a terme

d'acord amb les bases i l'ordenació de l'activitat econòmica general i la política monetària de l'Estat, en els termes del que disposen els articles 38, 131 i números 11 i 13 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

31. Instal·lacions de producció, distribució i transport d'energia, quan el transport no surti del seu territori i el seu aprofitament no afecti cap altra comunitat autònoma. Tot això, sens perjudici del que estableixen els números 22 i 25 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

32. Procediment administratiu derivat de les especialitats de l'organització pròpia.

33. Publicitat, sens perjudici de les normes dictades per l'Estat per a sectors i mitjans específics, d'acord amb els números 1, 6 i 8 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

34. Servei meteorològic de la Comunitat Autònoma.

35. Caixes d'estalvi i institucions de crèdit cooperatiu públic i territorial, en el marc de l'ordenació general de l'economia i d'acord amb les disposicions que dicti l'Estat en ús de les seves facultats.»

Trenta-unè. Article 25.

«Article 25.

En el marc de la legislació bàsica de l'Estat i en els termes que aquesta estableixi, correspon a la Comunitat Autònoma de Cantàbria el desplegament legislatiu i l'execució de les matèries següents:

1. Forests, aprofitaments i serveis forestals, vies pecuàries i pastures.

2. Règim local.

3. Sanitat i higiene, promoció, prevenció i restauració de la salut. Coordinació hospitalària en general, inclosa la de la Seguretat Social.

4. Ordenació farmacèutica.

5. Corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals. Exercici de professions titulades.

6. Defensa dels consumidors i els usuaris, d'acord amb les bases i l'ordenació de l'activitat econòmica general i la política monetària de l'Estat, les bases i la coordinació general de la Sanitat, en els termes del que disposen els articles 38, 131, i els números 11, 13 i 16 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

7. Protecció del medi ambient i dels ecosistemes.

8. Règim miner i energètic.

9. Premsa, ràdio, televisió i altres mitjans de comunicació social, en el marc de les normes bàsiques que l'Estat estableixi d'acord amb el número 27 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

10. Ordenació del sector pesquer.»

Trenta-dosè. Article 26.

«Article 26.

Correspon a la Comunitat Autònoma de Cantàbria, en els termes que estableixin les lleis i les normes reglamentàries que dicti l'Estat en desplegament de la seva legislació, la funció executiva en les matèries següents:

1. Gestió de l'assistència sanitària de la Seguretat Social, d'acord amb el que preveu el número 17 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució; l'Estat es reserva l'alta inspecció conduent

al compliment de la funció a què es refereix aquest precepte.

2. Associacions.

3. Fires internacionals.

4. Gestió de les prestacions i els serveis socials del sistema de Seguretat Social: INSERSO. La determinació de les prestacions del sistema, els requisits per establir la condició de beneficiari o beneficiària i el finançament s'ha d'efectuar d'acord amb les normes establertes per l'Estat en l'exercici de les seves competències, de conformitat amb el que disposa el número 17 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

5. Gestió de museus, arxius i biblioteques de titularitat estatal que no es reservi l'Estat. Els termes de la gestió s'han de fixar mitjançant convenis.

6. Pesos i mesures. Contrast de metalls.

7. Plans establerts per l'Estat per a la implantació o la reestructuració de sectors econòmics.

8. Productes farmacèutics.

9. Propietat industrial.

10. Propietat intel·lectual.

11. Laboral. De conformitat amb el número 7 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució, correspon a l'Estat la competència sobre legislació laboral i l'alta inspecció. Queden reservades a l'Estat totes les competències en matèria de migracions interiors i exteriors, fons d'àmbit nacional i d'ocupació, sens perjudici del que estableixin les normes de l'Estat sobre aquestes matèries.

12. Salvament marítim.

13. Nomenament de registradors de la propietat, notaris i altres fedataris públics.

14. Aeroports amb qualificació d'interès general la gestió directa dels quals no es reservi l'Estat.

15. Crèdit, banca i assegurances, d'acord amb les previsions de les regles 6, 11 i 13 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.

16. Sector públic estatal en l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma, la qual participa en els casos i les activitats que sigui procedent.

17. Transport de mercaderies i viatgers que tinguin l'origen i la destinació en el territori de la Comunitat Autònoma de Cantàbria, sens perjudici de l'execució directa que es reservi l'Estat.»

Trenta-tresè. Article 27.

«Article 27.

Transcorreguts els cinc anys previstos en l'apartat 2 de l'article 148 de la Constitució, amb l'acord previ del Parlament, adoptat per majoria absoluta, la Comunitat Autònoma pot ampliar l'àmbit de les seves competències en matèries que no estiguin atribuïdes exclusivament a l'Estat, o que només n'estiguin atribuïdes les bases o els principis. L'acord d'assumir les noves competències s'ha de sotmetre a les Corts Generals per a la seva aprovació mitjançant una llei orgànica.

Així mateix, pot assumir competències per mitjà dels procediments establerts en els números 1 i 2 de l'article 150 de la Constitució.»

Trenta-quatrè. Article 28.

«Article 28.

1. Correspon a la Comunitat Autònoma la competència de desplegament legislatiu i execució de l'ensenyament en tota la seva extensió, els nivells i els graus, les modalitats i les especialitats, d'acord amb el que disposen l'article 27 de la Constitució i les lleis orgàniques que, d'acord amb l'apartat 1

de l'article 81 de la Constitució, el despleguen, i sens perjudici de les facultats que atribueix a l'Estat el número 30 de l'apartat 1 de l'article 149, i de l'alta inspecció per al seu compliment i la seva garantia.

2. Per garantir una prestació homogènia i eficaç del servei públic de l'educació que permeti corregir les desigualtats o els desequilibris que es puguin produir, la Comunitat Autònoma ha de facilitar a l'Administració de l'Estat la informació que li solliciti sobre el funcionament del sistema educatiu en els seus aspectes qualitatius i quantitius, i ha de col·laborar amb l'Administració de l'Estat en les actuacions de seguiment i avaluació del sistema educatiu nacional.

3. En l'exercici d'aquestes competències, la Comunitat Autònoma ha de fomentar la investigació, especialment la referida a matèries o aspectes peculiars de Cantàbria.»

Trenta-cinquè. Article 29.

«Article 29.

En matèria de mitjans audiovisuals de comunicació social de l'Estat, la Comunitat Autònoma de Cantàbria ha d'exercir totes les potestats i les competències que li corresponguin en els termes i els casos establerts en la Llei reguladora de l'Estatut jurídic de radiotelevisió.»

Trenta-sisè. Article 30.

«Article 30.

Correspon a la Comunitat Autònoma de Cantàbria, sens perjudici de l'obligació general de l'Estat, la defensa i la protecció dels valors culturals del poble càntabre.»

Trenta-setè. Article 31.

«Article 31.

La Comunitat Autònoma de Cantàbria pot subscriure convenis amb altres comunitats autònomes per a la gestió i la prestació de serveis propis de la seva competència, d'acord amb el que disposa l'article 145, apartat 2, de la Constitució.

Aquests acords han de ser aprovats pel Parlament i comunicats a les Corts, i entren en vigor al cap de trenta dies de la comunicació, llevat que les Corts acordin, en el termini esmentat, que, pel seu contingut, el conveni ha de seguir el tràmit que preveu el paràgraf següent, com a acord de cooperació.

La Comunitat Autònoma pot establir acords de cooperació amb altres comunitats autònomes amb l'autorització prèvia de les Corts Generals.»

Trenta-vuitè. Article 32.

«Article 32.

La Comunitat Autònoma de Cantàbria assumeix des de la seva constitució totes les competències, els mitjans i els recursos que segons les lleis corresponen a la Diputació Provincial de Santander.

Els òrgans de representació i govern de la Diputació Provincial establerts per la legislació de règim local queden substituïts a la província de Santander pels propis de la Comunitat Autònoma, en els termes d'aquest Estatut. El Parlament de Cantàbria

ha de determinar, segons la seva naturalesa, la distribució de les competències de la Diputació Provincial entre els diferents òrgans de la Comunitat Autònoma de Cantàbria que preveu l'article 7 d'aquest Estatut.»

Trenta-novè. Article 33.

«Article 33.

1. Les competències de la Comunitat Autònoma de Cantàbria s'entenen referides al seu territori.

2. En les matèries de la seva competència correspon al Parlament de Cantàbria la potestat legislativa en els termes previstos en l'Estatut, i corresponen al Govern la potestat reglamentària i la funció executiva.

3. Les competències d'execució de la Comunitat Autònoma de Cantàbria porten implícita la potestat reglamentària corresponent per a l'organització interna dels serveis, l'administració i, si s'escau, la inspecció.»

Quarantè. Article 34.

«Article 34.

La Comunitat Autònoma de Cantàbria, com a ens de dret públic, té personalitat jurídica. La seva responsabilitat, i la de les seves autoritats i el personal funcionari, ha de ser procedent i s'ha d'exigir en els mateixos termes i casos que estableixi la legislació de l'Estat en la matèria.»

Quaranta-unè. Article 35.

«Article 35.

1. En l'exercici de les seves competències, la Comunitat Autònoma de Cantàbria gaudeix de les potestats i els privilegis propis de l'Administració de l'Estat, entre els quals es comprenen:

a) La presumpció de legitimitat i l'executorietat dels seus actes, així com les potestats d'execució forçosa i de revisió d'ofici d'aquells actes.

b) La potestat d'expropiació en les matèries de la seva competència, inclosa l'ocupació urgent dels béns afectats i l'exercici de les competències restants que la legislació expropiatòria atribueix a l'Administració de l'Estat.

c) Les potestats d'investigació, delimitació i recuperació en matèria de béns.

d) La potestat de sanció, dins dels límits que estableixi l'ordenament jurídic.

e) La facultat d'utilització del procediment de constrenyiment.

f) La inembargabilitat dels seus béns i els seus drets, així com els privilegis de prelació i preferència reconeguts a la hisenda pública per al cobrament dels seus crèdits, sens perjudici dels que corresponguin en aquesta matèria a la hisenda de l'Estat i en igualtat de drets amb les altres comunitats autònomes.

g) L'exempció de l'obligació de prestar tota classe de garanties o caucions davant els organismes administratius i davant els jutges i els tribunals de qualsevol jurisdicció.

2. No s'admeten interdictes contra les actuacions de la Comunitat Autònoma en matèria de la seva competència i d'acord amb el procediment establert legalment.

3. Així mateix, en l'exercici de la competència d'organització, règim i funcionament que preveu l'article 24 de l'Estatut i, d'acord amb la legislació

de l'Estat, correspon a la Comunitat Autònoma, entre altres matèries, l'establiment del règim estatutari del seu personal funcionari, l'elaboració del procediment administratiu derivat de les especialitats de la seva organització pròpia, la regulació dels béns de domini públic i patrimonials la titularitat dels quals correspongui a la Comunitat Autònoma, i dels contractes i de les concessions administratives en l'àmbit de la Comunitat.

4. Per a l'exercici de la competència de vigilància i protecció dels seus edificis i les instal·lacions, que preveu l'apartat 22 de l'article 24 de l'Estatut, la Comunitat Autònoma pot convenir amb l'Estat l'adscripció d'una unitat del Cos Nacional de Policia en els termes i per a l'exercici de les funcions previstes en la Llei orgànica esmentada en el número 29 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.»

Quaranta-dosè. L'article 36 correspon a l'article 35 del text actualment vigent.

Quaranta-tresè. Article 37.

«Article 37.

La Comunitat Autònoma de Cantàbria exerceix les seves funcions administratives per mitjà dels organismes i les entitats que s'estableixin, dependents del Govern, i pot delegar aquestes funcions en les comarques, els municipis i les altres entitats locals, si així ho autoritza una llei del Parlament que ha de fixar les formes de control i coordinació oportunes.»

Quaranta-quatrè. Article 38.

«Article 38.

El Consell Jurídic Consultiu és l'òrgan superior de consulta i assessorament de les institucions de la Comunitat Autònoma de Cantàbria i de les seves corporacions locals. Una llei del Parlament de Cantàbria, aprovada per majoria de tres cinquens dels seus membres, regula les seves funcions, la seva composició i el seu règim de funcionament.»

Quaranta-cinquè. Títol III, capítol III.

«CAPÍTOL III

Del control de la Comunitat Autònoma»

Quaranta-sisè. Article 39.

«Article 39.

1. Les lleis del Parlament de Cantàbria estan excloses del recurs contenciós administratiu i únicament subjectes al control de la seva constitucionalitat, exercit pel Tribunal Constitucional.

2. El Parlament de Cantàbria pot ser part i comarèixer en els conflictes constitucionals.»

Quaranta-setè. Article 40.

«Article 40.

Els actes i els acords i les normes reglamentàries emanades dels òrgans executius i administratius de la Comunitat Autònoma han de ser, en tot cas, impugnables davant la jurisdicció contenciosa administrativa.»

Quaranta-vuitè. Article 41.

«Article 41.

El control econòmic i pressupostari de la Comunitat Autònoma, l'exerceix el Tribunal de Comptes de l'Estat.

L'informe del Tribunal de Comptes ha de ser tramès, a més de a les Corts Generals, al Parlament de Cantàbria.

El que estableixen els paràgrafs anteriors s'ha de dur a terme d'acord amb el que disposi la llei orgànica prevista en l'article 136, apartat 4, de la Constitució.»

Quaranta-novè. L'article 42 correspon a l'article 41 del text actualment vigent.

Cinquantè. L'article 43 correspon a l'article 42 del text actualment vigent.

Cinquanta-unè. Article 44.

«Article 44.

1. En relació amb l'Administració de justícia, exceptuada la militar, correspon a la Comunitat Autònoma de Cantàbria exercir totes les facultats que la Llei orgànica del poder judicial reconeix o atribueix al Govern de l'Estat.

2. El Parlament de Cantàbria ha de fixar la delimitació de les demarcacions territorials dels òrgans jurisdiccionalis i la localització de la seva seu, d'acord amb la Llei orgànica del poder judicial.»

Cinquanta-dosè. Article 45.

«Article 45.

La Comunitat Autònoma de Cantàbria, dins dels principis de coordinació amb les hisendes estatal i local, i de solidaritat entre tots els espanyols i les espanyoles, té autonomia financera, domini públic i patrimoni propi d'acord amb la Constitució, aquest Estatut i la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes.»

Cinquanta-tresè. Article 46.

«Article 46.

1. El patrimoni de la Comunitat Autònoma està integrat per:

- a) El patrimoni de la Diputació Provincial de Santander en el moment que s'aprovi l'Estatut.
- b) Els béns afectes a serveis traspasats a la Comunitat Autònoma de Cantàbria.
- c) Els béns adquirits per la Comunitat Autònoma de Cantàbria per qualsevol títol jurídic vàlid.

2. El patrimoni de la Comunitat Autònoma de Cantàbria, la seva administració, la seva defensa i la seva conservació han de ser regulats per una llei del Parlament.

3. La Comunitat Autònoma té capacitat plena per adquirir, administrar i alienar, segons la legislació vigent, els béns que integrin el seu patrimoni.»

Cinquanta-quatrè. Article 47.

«Article 47.

La hisenda de la Comunitat Autònoma es constitueix amb:

1. Els rendiments dels impostos que estableixi la Comunitat Autònoma de Cantàbria.
2. Els rendiments dels impostos cedits per l'Estat, als quals es refereix la disposició addicional primera, i de tots aquells la cessió dels quals sigui aprovada per les Corts Generals.
3. Un percentatge de participació en la recaptació total de l'Estat per la totalitat dels seus impostos percebuts en la Comunitat Autònoma.
4. El rendiment de les seves pròpies taxes, els aprofitaments especials i per la prestació de serveis

directes de la Comunitat Autònoma, siguin de creació pròpia o com a conseqüència de traspassos de serveis estatals.

5. Les contribucions especials que estableixi la Comunitat Autònoma en l'exercici de les seves competències.

6. Els recàrrecs en impostos estatals.

7. Si s'escau, els ingressos procedents del Fons de Compensació Interterritorial.

8. Altres assignacions amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

9. L'emissió de deute i el recurs al crèdit.

10. Els rendiments del patrimoni de la Comunitat Autònoma.

11. Ingressos de dret privat; llegats i donacions.

12. Multes i sancions en l'àmbit de les seves competències.»

Cinquanta-cinquè. Article 48.

«Article 48.

La Comunitat Autònoma de Cantàbria i els ens locals afectats participen en els ingressos corresponents als tributs que l'Estat pugui establir per recuperar els costos socials produïts per activitats contaminants o generadores de risc d'especial gravetat per a l'entorn físic i l'humà de Cantàbria, en la forma que estableixi la llei creadora del gravamen.»

Cinquanta-sisè. Article 49.

«Article 49.

1. Quan es completi el traspàs de serveis o en complir-se el sisè any de vigència d'aquest Estatut, si la Comunitat Autònoma de Cantàbria o l'Estat ho sol·liciten, la participació anual en els ingressos de l'Estat, esmentada en el número 3 de l'article 47 i definida en la disposició transitòria desena, s'ha de negociar sobre les bases següents:

a) El coeficient de població.

b) El coeficient d'esforç fiscal en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

c) La quantitat equivalent a l'aportació proporcional que correspongui a Cantàbria, pels serveis i les càrregues generals que l'Estat continuï assumint com a propis.

d) La relació inversa de la renda real per habitant de Cantàbria respecte a la de la resta d'Espanya.

e) Relació entre els índexs de dèficit en serveis socials i infraestructura que afectin el territori de la Comunitat i el conjunt de l'Estat.

f) Relació entre els costos per habitant dels serveis socials i administratius transferits per al territori de la Comunitat i per al conjunt de l'Estat.

g) Altres criteris que es considerin procedents.

2. La fixació del nou percentatge de participació ha de ser objecte de negociació i es pot revisar en els supòsits següents:

a) Quan s'ampliïn o es redueixin les competències assumides per la Comunitat Autònoma i que assumia anteriorment l'Estat.

b) Quan es produeixi la cessió de nous tributs.

c) Quan es duguin a terme reformes substancials en el sistema tributari de l'Estat.

d) Quan, transcorreguts cinc anys després de la seva entrada en vigor, aquesta revisió sigui sol·licitada per l'Estat o la Comunitat Autònoma de Cantàbria.»

Cinquanta-setè. Article 50.

«Article 50.

1. La Comunitat Autònoma de Cantàbria, mitjançant un acord del Parlament, pot concertar operacions de crèdit i emetre deute públic per finançar despeses d'inversió.

2. El volum i les característiques s'han d'establir d'acord amb l'ordenació de la política creditícia i en coordinació amb l'Estat.

3. Els títols emesos tenen la consideració de fons públics a tots els efectes.

4. Així mateix, el Govern pot dur a terme operacions de crèdit pel termini inferior a un any, per tal de cobrir les seves necessitats transitòries de tresoreria.

5. El que estableixen els articles anteriors s'ha d'ajustar al que disposa la llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes.»

Cinquanta-vuitè. Article 51.

«Article 51.

1. La gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció dels seus propis tributs, així com el coneixement de les reclamacions relatives a aquests, corresponen a la Comunitat Autònoma de Cantàbria, que disposa d'atribucions plenes per a l'execució i l'organització de les tasques esmentades, sens perjudici de la col·laboració que es pugui establir amb l'Administració tributària de l'Estat, especialment quan així ho exigeixi la naturalesa del tribut.

2. En el cas dels impostos els rendiments dels quals s'hagin cedit, el Govern ha d'assumir-ne, per delegació de l'Estat, la gestió, la recaptació, la liquidació, la inspecció i la revisió, si s'escau, sens perjudici de la col·laboració que es pugui establir entre ambdues administracions, tot això d'acord amb l'especificat en la llei que fixi l'abast i les condicions de la cessió.

3. La gestió, la recaptació, la liquidació, la inspecció i la revisió, si s'escau, dels altres impostos de l'Estat, recaptats a Cantàbria, correspon a l'Administració tributària de l'Estat, sens perjudici de la delegació que la Comunitat Autònoma de Cantàbria pugui rebre de l'Estat i de la col·laboració que es pugui establir, especialment quan així ho exigeixi la naturalesa del tribut.»

Cinquanta-novè. Article 52.

«Article 52.

1. Correspon a la Comunitat Autònoma de Cantàbria vetllar pels interessos financers dels ens locals, respectant l'autonomia que els reconeixen els articles 140 i 142 de la Constitució.

2. És competència dels ens locals de Cantàbria la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció dels tributs propis que els atribueixen les lleis, sens perjudici de la delegació que puguin atorgar per a aquestes facultats a favor de la Comunitat Autònoma de Cantàbria. Mitjançant una llei de l'Estat, s'ha d'establir el sistema de col·laboració dels ens locals, de la Comunitat Autònoma de Cantàbria i de l'Estat per a la gestió, la liquidació, la recaptació i la inspecció d'aquells tributs que es determinin.»

Seixantè. Article 53.

«Article 53.

La Comunitat Autònoma de Cantàbria té el tractament fiscal que la llei estableix per a l'Estat.»

Seixanta-unè. Article 54.

«Article 54.

S'han de regular necessàriament, mitjançant una llei del Parlament de Cantàbria, les matèries següents:

- a) L'establiment, la modificació i la supressió dels seus propis impostos, taxes i contribucions especials i de les exempcions o les bonificacions que els afectin.
- b) L'establiment, la modificació i la supressió dels recàrrecs sobre els impostos de l'Estat, d'acord amb el que estableix l'article 12 de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes.»

Seixanta-dosè. Article 55.

«Article 55.

Correspon al Govern de Cantàbria:

- a) Aprovar els reglaments generals dels seus tributs propis.
- b) Elaborar les normes reglamentàries necessàries per gestionar els impostos estatals cedits d'acord amb els termes de la cessió esmentada.»

Seixanta-tresè. Article 56.

«Article 56.

Correspon al Govern l'elaboració i l'aplicació del pressupost de la Comunitat Autònoma de Cantàbria i al Parlament examinar-lo, esmenar-lo, aprovar-lo i controlar-lo.

El pressupost és únic, té caràcter anual i inclou la totalitat de les despeses i els ingressos de la Comunitat Autònoma de Cantàbria i dels organismes i les entitats que en depenen. També s'hi ha de consignar l'import dels beneficis fiscals que afectin els tributs atribuïts a la Comunitat Autònoma de Cantàbria.

Si els pressupostos generals de la Comunitat Autònoma no són aprovats abans del primer dia de l'exercici econòmic corresponent, la vigència dels anteriors queda prorrogada automàticament.»

Seixanta-quatrè. Article 57.

«Article 57.

1. La Comunitat Autònoma de Cantàbria, d'acord amb el que estableixin les lleis de l'Estat, ha de designar els seus propis representants en els organismes econòmics, les institucions financeres i les empreses públiques de l'Estat la competència dels quals s'estengui al territori de Cantàbria i que, per la seva naturalesa, no siguin objecte de traspàs.

2. La Comunitat Autònoma pot elaborar i trametre al Govern de l'Estat tots els informes, els estudis o les propostes relatius a la gestió de les empreses públiques o a la seva incidència en la socioeconomia de la Comunitat Autònoma. Aquests informes, estudis o propostes donen lloc a resolucions motivades del Govern o dels organismes o les entitats titulars de la participació de les empreses.

3. La Comunitat Autònoma de Cantàbria pot constituir empreses públiques com a mitjà d'execució de les funcions que siguin de la seva competència, segons el que estableix aquest Estatut.

4. La Comunitat Autònoma de Cantàbria, com a poder públic, pot fer ús de les facultats previstes

en l'apartat 1 de l'article 130 de la Constitució, i pot fomentar mitjançant accions adequades, les societats cooperatives. Així mateix, d'acord amb la legislació de l'Estat en la matèria, pot fer ús de les altres facultats previstes en l'apartat 2 de l'article 129 de la Constitució.

5. La Comunitat Autònoma de Cantàbria queda facultada per constituir institucions que fomentin l'ocupació i el desenvolupament econòmic i social, en el marc de les seves competències.»

Seixanta-cinquè. Article 58.

«Article 58.

1. La reforma de l'Estatut s'ha d'ajustar al procediment següent:

a) La iniciativa de la reforma correspon al Govern, al Parlament a proposta d'un terç dels seus membres, o a les Corts Generals.

b) La proposta de reforma requereix, en tot cas, l'aprovació del Parlament de Cantàbria, per majoria de dos terços, i l'aprovació de les Corts Generals, mitjançant una llei orgànica.

2. Si la proposta de reforma no és aprovada pel Parlament de Cantàbria o per les Corts Generals, no pot tornar a ser sotmesa a debat o votació pel Parlament fins que hagi transcorregut un any.»

Seixanta-sisè. Disposició adicional.

La disposició adicional del text actualment vigent passa a ser la disposició adicional primera.

Seixanta-setè. Disposició adicional segona.

«Disposició adicional segona.

1. La Comunitat Autònoma de Cantàbria ha de vetllar perquè, en els termes dels articles 138 i 139 de la Constitució espanyola, l'Estat garanteixi la realització efectiva dels principis d'igualtat i solidaritat i l'equilibri econòmic de les diverses comunitats autònomes, sense que les diferències entre els seus estatuts i les seves competències puguin implicar, en cap cas, privilegis econòmics o socials en perjudici de Cantàbria.

2. A fi de garantir el nivell mínim en la prestació de serveis públics fonamentals que la Comunitat Autònoma hagi assumit, i sempre que es doni el supòsit previst en la Llei orgànica reguladora del finançament de les comunitats autònomes, la hisenda de la Comunitat Autònoma ha de rebre amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat l'assignació complementària a què es refereix l'article 158, apartat 1, de la Constitució espanyola.

3. La Comunitat Autònoma ha de vetllar perquè en la valoració del cost dels serveis transferits o a transferir, en el càlcul de la participació anual dels ingressos de l'Estat, en la determinació de l'assignació compensatòria a què es refereix l'apartat anterior i en la dels altres instruments de solidaritat previstos en l'article 158 de la Constitució espanyola per a la correcció dels desequilibris tradicionals de Cantàbria es ponderin adequadament, entre altres, els factors de dificultat orogràfica i dispersió demogràfica.

4. La Comunitat Autònoma de Cantàbria ha de vetllar perquè el traspàs de funcions i serveis de la gestió de l'assistència sanitària de la Seguretat Social, inclosa en l'apartat 1 de l'article 26 d'aquest

Estatut, garanteixi la continuïtat de l'hospital Marqués de Valdecilla com a centre de referència nacional, perquè pugui mantenir i incrementar en el futur el seu nivell alt d'actualització assistencial, docent, científica i tecnològica.»

Seixanta-vuitè. Disposició addicional tercera.

«Disposició addicional tercera.

La celebració d'eleccions s'ha d'atenir al que disposin les Corts Generals, amb la finalitat exclusiva de coordinar el calendari de les diverses consultes electorals.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Vaquèira-Beret, 30 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

30153 *LLEI 48/1998, de 30 de desembre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i les telecomunicacions, per la qual s'incorporen a l'ordenament jurídic espanyol les directives 93/38/CEE i 92/13/CEE. («BOE» 313, de 31-12-1998.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquesta Llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 93/38/CEE, del Consell, de 14 de juny, sobre coordinació dels procediments d'adjudicació de contractes en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i les telecomunicacions, modificada per la Directiva 98/4/CE del Parlament Europeu i del Consell, i la Directiva 92/13/CEE, del Consell, de 25 de febrer, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives referents a l'aplicació de les normes comunitàries en els procediments d'adjudicació de contractes de les entitats que operen en aquests sectors. La primera de les directives esmentades, alhora que revisa la Directiva 90/531/CEE, que preveia únicament els contractes d'obres i subministrament, amplia el seu àmbit objectiu al contracte de serveis. Per la seva part, la Directiva 94/4/CE adapta la Directiva 93/38/CEE al contingut de l'Acord relatiu a la contractació pública, aprovat en nom de la Comunitat Europea pel Consell mitjançant la Decisió 94/800.

El dret comunitari europeu ha previst, en efecte, per als sectors esmentats de l'aigua, l'energia, els transports i les telecomunicacions exclosos de la normativa aplicable als contractes de les administracions públiques, les directives reguladores del qual han estat objecte de transposició per la Llei de contractes de les administracions públiques, un règim singular pel que fa a determinats aspectes de l'ordenació de la seva activitat contractual, com ara la selecció del contractista, que, assegurant en tot cas els principis d'obertura del mercat,

principis de publicitat i concurrència siguin menys estrictes i rígids que els establerts en les directives convençionals reguladores de la contractació de les administracions públiques.

La Comissió Europea va estimar en el seu moment, ponderant, com es va preocupar d'assenyalar, «raons polítiques, estratègiques, econòmiques, industrials i jurídiques», que era oportú introduir criteris originals o específics en el camp contractual dels sectors exclosos, ja que aquests sectors, en el context dels països comunitaris, estan gestionats per entitats o organismes públics o privats de manera indistinta.

Aquests criteris especials, de caràcter anivellador o homogeneïtzador del règim de contractació, s'han traduït en un repertori normatiu, aplicable als anomenats sectors exclosos, en matèria de publicitat i selecció del contractista, que és comú en principi a tots els operadors d'aquests sectors amb independència de la seva procedència pública o privada. Aquesta opció ha implicat una flexibilització recollida i regulada en aquesta Llei del règim de dret públic aplicable en origen als organismes i les entitats públiques, prenent en consideració el dinamisme gestor que impera en els anomenats sectors exclosos, i l'ordenació i la disciplina del règim de contractació aplicable a les entitats privades, que lògicament també incorpora la Llei, justificat per l'interès públic que és propi alhora d'aquests sectors en què operen amb drets especials o exclusius.

El resultat, en un punt mig de trobada, és la regulació comuna a entitats públiques i privades que conté la Llei, fonamentalment en matèria de publicitat i selecció del contractista, per tal de garantir els principis de no-discriminació i concurrència i la consegüent obertura dels mercats, objectiu capital al qual apunten les regulacions que emanen de la Unió Europea.

La Llei defineix en el capítol II del títol I, amb fidelitat estricta al contingut de la Directiva 93/38/CEE, el seu àmbit objectiu d'aplicació, i concreta tant la naturalesa dels contractes que regula com el contingut material d'aquests contractes.

Partint de l'enfocament indicat més amunt, l'àmbit subjectiu de la Llei, tal com especifica el capítol I del mateix títol I, es projecta sobre les entitats públiques i privades, i se n'exceptuen tanmateix les administracions públiques i els organismes autònoms, que queden subjectes a la regulació més estricta de la Llei de contractes de les administracions públiques per raons de disciplina i control del seu funcionament, aspectes que sembla aconsellable fer prevaler. Això és plenament compatible amb el dret comunitari, ja que aquesta opció garanteix òbviament els principis de publicitat, concurrència, igualtat i no-discriminació en matèria contractual en exigir-se amb més rigor en l'esfera estrictament administrativa.

El títol II de la Llei precisa les definicions legals dels conceptes tècnics amb incidència en el camp contractual que es regula i l'ordre de prelació de les fonts normatives també de caràcter tècnic, i acomoda, sempre que això és possible, la terminologia de la Directiva a la que ja és tradicional en el nostre dret.

La Llei preveu, en el títol III, un sistema potestatiu de classificació de contractistes, l'objectiu o la finalitat del qual també ha de ser definit per l'entitat contractant, encara que tingui com a objectiu, en principi, tant facilitar la selecció del contractista com simplificar el mateix procediment quan operi com a mitjà de convocatòria. Els criteris de classificació també han de ser de lliure elecció per part de l'entitat contractant, que n'ha d'assegurar en tot cas la publicitat i la no-discriminació entre els aspirants. Com a alternativa, aquestes entitats, si volen, es poden remetre al Registre oficial de contractistes del Ministeri d'Economia i Hisenda, si s'escau, als registres oficials de contractistes de les comunitats autònomes